

ACESĂ > NO TRAVELER > NO TRAVELER > Alba Carolina - cum înflorește un obiectiv turistic

Alba Carolina – cum înflorește un obiectiv turistic

0 decembrie 1, 2021 | Elena Dragășilă | NO Traveler | 2

Poarta a III-a Carol, cu forma sa ac de inimi monumentali cu trei intrări din piatră și sta carosabilă cu pod mobil. Poarta are două bastioane și era principala cale de acces în fortificația acuză 300 de ani. Foto: Corina Matei

Cetatea din Alba Iulia devine o legendă spectaculoasă și, din fericire, se încălzește să rămână misterioasă în continuare, ceea ce-i dă o aură deosebită, curiozitate și care te îmbie să revii.

Mulți numira de câte ori am ajuns la Alba Iulia și niciodată nu am ghicit-o la fel. De la prima vizită, parcă era prin 2012, trei amintesc căbură excesivă, zgomotul asurzitor al artileriei și praful des și gălbui ce plutea în jurul meu. Apoi, știu că m-am întors într-o seară curată de vară când, în cetatea aproape goală, m-am simțit ca un adevărat explorator: am străbătut, din pură întâmplare, culoarele strâmte din căminică din zidurile groase ale fortificației. Ani mai târziu m-am întors de un 1 mai și am văzut cetatea animată de sute de turiști entuziaștii care se înghesuiau să vadă schimbul Gării de Onoare sau cavalerii templari ce se plimbau prin piața mare. Terasele erau pline, lanțuși și hulașii mă făceau să înghit în sec și se terminase berea rece din buboi chiar când mi-a vestit rândul la coadă! Acum m-am întors pe 28 noiembrie și, dincolo de toate neliniștile unui an și ceva să privescă 100.000 de turiști într-o singură zi, am simțit cum cetatea a înflorit prin modernizare și renaștere.

Printre buburii înfundate de tun ce mă făceau să tresar, motoare de elicoptere, ultimele lucrări de reșuș ale muncitorilor ce aveau de colorat, artilerie, cavalerii și legiuni în repetiții pe străzi, am reușit să descopăr altă față a cetății dincolo de toată agitația albăstră de grațioși Cristian Kalamay. El a preferat să vorbească despre lucrurile mai puțin cunoscute din cetate, atât de captivante că nici nu mai conta fogul urmelor vremii străpătuse și suferință.

Poarta a IV-a. Foto: Corina Matei

O altfel de istorie

Și uite-nă la Poarta a IV-a, locul în care hărlă nu doar țipăt despre istoria cetății ci și propun câteva trasee. Porțile Cetății, Traseul celor trei fortificații, șerpușele Cetății și moduri tematice pentru a vizita toate etajele importante din vizioner ce te adună la istoria celor trei cetăți europene: Castelul Roman Apulum, Cetatea medievală a călugărilor și Cetatea Alba Carolina așa cum o vedem astăzi. Numele ei vine de la Karlsburg (în onoarea regelui Charles al VI-lea) și de la piața locală alăbăstră la construcția căldimilor.

Indicația sa a pornit cu o decupare publică: granițele Imperiului Austriac: trebuia apărare de atacurile otomane. Apa că locuitorii o-au mobilizat și au făcut, în jurul fostei cetăți, o marelă fortificație de apărare în formă de stea cu trei linii de apărare – cu raveline și clești în fața bastioanelor înalte ce ofereau observații cu ochi de vultur și contigantă. Toate acestea permitau o protecție superioară împotriva atacurilor. Fiecare fortificație impenetrabilă. Șerpușul învârtit al 8-11m înălțime a avut în vedere să avertizeze înaintea invadatorilor la distanță. Dar nu a fost folosită niciodată astfel și s-a dovedit un eșec financiar. Mai ales că la 1715, când a început construcția sa, nu mai era nici vorbă de atacuri otomane. În schimb, la 70 de kilometri se afla Alburnus Maior, azi Roșia Montană, cu mult aur, argint și metale prețioase.

Cavalerii cetății. Foto: Corina Matei

De fapt, Murții Apuzeni dispuneau resurse naturale variate: cărbune, fier, marmură, grant sau cupru. La 50-65 de km distanță erau minele de sare Onna Mare și Potasina (ar din Sebeș încoace o trecere în munți) constituită de romani, ce care o știm astăzi sub numele de Transalpină. Poziționarea pe platou asigură apă potabilă și nu departe curgou râurile Sebeș, Mureș (învingății în trecut) și Ampoi. Strategie, oportunitate sau manipulare – cum vrei să o numești – la fel ca romani, habitudinile au demonstrat că și-au doborât cu ardere acest teritoriu de mare importanță economică.

Cetatea Cetății. Foto: Corina Matei

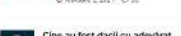
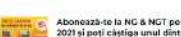
RECOMANDĂRI EDITORIALE

PUBLICITATE

URMĂREȘTE-NE PE FACEBOOK

ARTICOLE POPULARE

PUBLICITATE

Catedrala ortodoxă, Iași. Foto: Corina Mălai

De la vest la est

Tutul nostru prin catedre trece printre cele două catedrale. După ceremonia de întronanare din 1922 a Regelui Ferdinand și a Reginei Maria de suverani ai României Mari, **Catedrala Ortodoxă** a primit numele de Catedrala Întronării. Iar, în 1945, numele ei a fost schimbat în Catedrala Reîntregirii Bisericii Ortodoxe Române după interzicerea Bisericii Române Unite cu Roma, când în cadrul unei ceremonii mai mult prietară greco-catolici au depus jurământul de credință către patriarhul Justinian Marina, marcând „reîntregirea”.

Ne-am îndreptat atenția și spre cea mai veche catedrală din România, cea **Romano-Catolică Sfântul Mihail**, ridicată inițial în anul 1004 și reînălțată în 1248 și declarată ca fiind cel mai valoros monument de arhitectură romanică și gotică din Transilvania. Se remarcă prin frescele renascentiste, viza din 1877 cu 2209 tuburi și monumentul lui Iancu de Hunedoara, vicevod al Transilvaniei și regele al Ungariei, întronat la Alba Iulia.

Muzeul Național al Unirii. Foto: Corina Mălai

Sală Unirii. Foto: Corina Mălai

După ce am trecut pe la **Muzeul Național al Unirii**, vizăm am vorbit despre cea mai importantă clădire din România, **Sală Unirii**. Construită inițial pe locul de cazino militar, a devenit sală de festivități. Pe 1 decembrie 1918, a fost aleasă pentru Marea Adunare Națională pentru că doar în acest spațiu atât de mare și fi putut încăpea cei 1228 de delegați. Cele două arcade au picturi reprezentând viața și personalități din viața culturală românească. Pe peretele vestic, al sălii stau stătuile de marmură cu textele Reșpingeri Mării Adunării Naționale, Proclamației Regelui Ferdinand I către țară și Legii pentru Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Sălătarului și Maramureșului cu România.

În **Piața Cetății**, vorbind despre Miha Viteazul, am aflat că la anul, când va reveni, voi vedea iar ceva nou: va fi renovat începând cu cea mai importantă lăcaș, **Palastrul Principelui**, locul în care a stat și Miha Viteazul... Împreună cu România sa.

Muzeul Principelui. Foto: Corina Mălai

Apoi am ajuns la **Muzeul Principelui**, unul dintre obiectivele mai noi ale cetății care aruncă oale mai vechi subie – cele romane, ale primei cetăți de la Alba. Pavilionul a fost ridicat peste excavările ce au scos la lumină o parte din castrul Legiunii a XIII-a Gemina fondată de Iulius Cezar. Deși e o construcție mult prea modernă pentru persoaj medievale al cetății, pune în valoare excelența prin arhitectură și artă: camera saună „Jansour”, comandantul; camera saună. Tot ce se găsește aici e original. În afara clădirii există un hipodrom cu monumente de piatră descoperite pe teritoriul cetății.

Ruinele castrului roman. Foto: Corina Mălai

Contribuind să mergem agale prin epoca romană, ajungem pe **Via Principalis**, ce trece odăi chiar prin fața castrului Roman. Un panou grafic conține în moduri diferite cu cartea pentru ghidarea turistilor și te transportă totodată cu 1800 de ani în urmă. Tot de aici au fost descoperite și valorificate o parte dintre clădirile legionare. Ele scot la iveală ingeniozitatea arhitecturii romane: sistemul hipocaust (aici încălzirea în podea) cu cuplul canalizare, coloane decorative.

Indată ne-am oprit la cea mai frumoasă izolare a cetății.

Poarta a III-a Carol, cu forma unui arc de triumf monumental cu trei intrări: două perționale și una centrală cu pod mobil.

Poarta arește două bastioane și era principală cale de acces în fortificația acuar 300 de ani. Poate tocmai de aceea decorațiunile baroce au făcut dintr-o poartă un adevărat monument arhitectural: dintre basorelieful și statuile în evidență cultural (Santinelul Austriac) cu diemă Transilvaniei pe piept, statuia erectoră a împăratului Carol al VI-lea (în vremea sa a fost ridicată Cetatea), panourile cu prințul Eugeniu de Savoia, statuile celor trei virtuți clasice (Cumpătarea, Intelepciunea, Dreptatea și Curajul), dar și basorelieful cu scene de luptă ce nu s-au întâmplat niciodată la Alba Iulia.

Pașaj de descoperit. Foto: Corina Matei

Obeliscul închinat memoriei lui Horea, Cloșca și Crișan încheie scurta tură istorică și demontarea mitului că în celula de la baza sa a fost internat Horea - el a fost dus în camerele de detenție din Poarta a IV-a. Monumentul, edificat în 1937 și inaugurat în prezența regelui Carol al II-lea și Principelui Mihai, prezintă cu fața spre Mureș o Victorie înaltă (înălț în mână o coronă de laur), iar în partea opusă un basorelief cu Horea, Cloșca și Crișan.

Model de urmat

Alba Iulia a devenit un motiv de mândrie națională și un model de urmat în ceea ce privește absorbția fondurilor europene în România, prin planul de investiții investit în Orașul a accesat 150 de milioane de euro, dintre care 60 de milioane de euro au fost alocate pentru modernizarea celei mai mari cetăți de tip Vauban din țară.

Astfel, cetatea Alba Iulia s-a transformat dintr-un loc mizerabil și inaccesibil timpuriu într-un obiect de tură destinatilor europene. Orașul a obținut recunoașterea, premiile, titluri și distribuții oferite de instituții și publicații naționale și internaționale.

În ultimii 10 ani, numărul vizitatorilor străini a crescut de mai bine de cinci ori, fapt ce a condus firesc la dezvoltarea unui mediu economic adecvat pentru antreprenorii locali: au apărut agențiile de turism, birourile de cazare aproape 9-aci tipizat, se organizează 100 de evenimente anuale în cetate, iar numărul rezidenților din oraș a atins 15.000. Tot prin investiții europene s-au deschis și două noi muzee: Muzeul Principii și Muzeul de Artă Sacră, primul de acest gen din România. În 2018, au început lucrările de

restaurare și pentru Palatul Principilor.

Text, foto: Corina Matei

< PREVIOUS
Cea mai lungă trolcăni din lume

NEXT >
Cosmetice zero deșeur

1 COMMENT

gheorghe matei
OCTOMBRIE 10, 2018 LA 7:17 PM

bravo!

⇒ RĂSPUNDE

1 TRACKBACK / PINGBACK

National Geographic, „Alba Carpathina-istorică”, cu o arhă cușeritoare” - Victorieza Alba Iulia

Leave a Reply

Adresa ta de email va fi publicată.

Comentează

Nume*

Email*

Website

PUBLICĂ COMENTARIUL

CITY PUBLISHING

Cel mai mare editor de reviste din
România. Toate drepturile asupra site-ului
www.natgeo.ro aparțin City Publishing.

Reproducerea integrală sau parțială a
textelor sau a ilustrațiilor din orice pagină a
site-ului www.natgeo.ro este posibilă
numai cu acordul prealabil scris al City
Publishing.

Platforma Intellectuala se poartă după
conferința legii.

Lifestyle female

Femele.ro

Compozit.ro

HyperIntelect.ro

RevistaBiblica.ro

Tineri

nap.ro

Home & Decor

Casa-Gardina.ro

Parenting

Parent.com

Cooking

acuisine.ro

PracticaEducatie.ro